

Den 30. marts 2017

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg

Christiansborg
1240 København K

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 536 (MOF alm. del) stillet 6. marts 2017 på udvalgets vegne af Pia Adelsteen (DF).

Spørgsmål nr. 536

”Individuelle afgifter hos den enkelte landmand vil føre til en suboptimering af indsatsen, idet kortsigtede løsninger ofte vil blive valgt frem for varige, større løsninger som f.eks. vådområder. Er ministeren enig i, at det er optimalt, hvis der satses på varige løsninger, hvor omkostningseffektiviteten stiger år efter år, og hvor der er langt større sikkerhed for effekten end ved brug af afgiftsinstrumentet, jf. MOF Alm del – bilag 272 og 280?”

Svar

Som nævnt i mit svar på spørgsmål nr. 535, MOF, alm. del, er det vigtigt, at den samlede indsats for vandmiljøet indeholder varige kollektive indsatser, som for eksempel vådområder og skovrejsning. Det skyldes både, at disse virkemidler, beregnet over en vis tidshorisont, er omkostningseffektive og samtidig giver en fast varig effekt, herunder også på andre områder som klima og biodiversitet.

Varige indsatser kan imidlertid ikke stå alene. Det skyldes bl.a., at potentialet for varige virkemidler er begrænset og derfor ikke forventes at kunne løse hele kvælstofudfordringen samt at visse virkemidler på dyrkningsfladen, såsom fx efterafgrøder, også er omkostningseffektive.

Endvidere er der i de områder, hvor der skal ske en grundvandsindsats, behov for tiltag på selve dyrkningsfladen.

Esben Lunde Larsen

/

Lars O. Hansen